

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcov **1/ M.** a **2/ M.**, oboch bývajúcich v Š., proti žalovanej **Rapid life životná poisťovňa, a.s.**, so sídlom v Košiciach, Garbiarska 2, IČO: 31 690 904, zastúpenej advokátskou kanceláriou MST PARTNERS, s.r.o., so sídlom v Bratislave, Zámocké schody 2/A, v mene ktorej vykonáva advokáciu ako konateľ advokát JUDr. Martin Timcsák, **o zaplatenie 1 321,82 EUR s príslušenstvom žalobkyni 1/ a o zaplatenie 2 993,42 EUR s príslušenstvom žalobcovi 2/**, vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 4 C 205/2011, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Nitre z 27. júna 2013 sp. zn. 8 Co 160/2013 takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a.**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (ďalej aj „krajský súd“, alebo „odvolací súd“) označeným uznesením potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Nové Zámky (ďalej aj „okresný súd“ alebo „prvostupňový súd“ alebo „súd prvého stupňa“) z 26. februára 2013 č. k. 4 C 205/2011-396, ktorým bol zamietnutý návrh žalovanej na prerušenie konania do právoplatného skončenia dovolacieho konania vedeného na Najvyššom súde Slovenskej republiky o dovolaní proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1 Co 212/2011. Potvrdenie uznesenia súdu prvého stupňa odôvodnil tým, že otázky, ktoré sú predmetom označeného dovolacieho konania, nesúvisia s prebiehajúcim konaním.

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podala dovolanie žalovaná. Žiadala, aby odvolací súd predmetné rozhodnutie zrušil spolu s rozhodnutím súdu prvého stupňa a vec

vrátil okresnému súdu na ďalšie konanie alebo zmenil rozhodnutie odvolacieho i prvostupňového súdu tak, že dovolací súd konanie preruší. Dovolanie odôvodnila tým, že sa jej postupom odvolacieho súdu znemožnilo uplatnenie procesných práv, a to predloženie budúceho rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ktoré môže priamo ovplyvniť výsledok tohto sporu.

Žalobcovia vo svojom vyjadrení navrhli, aby dovolací súd rozhodnutie odvolacieho súdu potvrdil.

Najvyšší súd ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O. s. p.) po zistení, že dovolanie podala včas žalovaná zastúpená v súlade s § 241 ods. 1 veta druhá O. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 243a ods. 3 O. s. p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému ho zákon pripúšťa.

Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O. s. p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O. s. p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O. s. p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce uznesenie odvolacieho súdu, ani o uznesenie, ktorým by odvolací súd rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločností (§ 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p.) na zaujatie stanoviska, a ani o potvrdzujúce uznesenie, vo výroku ktorého by odvolací súd vyslovil prípustnosť dovolania, pretože ide o rozhodnutie po právnej stránke zásadného významu. Rovnako nejde ani o uznesenie odvolacieho súdu, potvrdzujúce uznesenie súdu prvého stupňa, ktorým bolo rozhodnuté o návrhu na zastavenie výkonu rozhodnutia na podklade cudzozemského rozhodnutia, alebo o uznaní (neuznaní) cudzieho rozhodnutia alebo o jeho vyhlásení za vykonateľné (nevykonateľné) na území Slovenskej republiky.

Prípustnosť dovolania žalobkyne by v preskúmvanej veci prichádzala do úvahy, len ak by v konaní došlo k niektorej z procesných väd taxatívne vymenovaných v § 237 O. s. p. Podľa tohto ustanovenia je dovolanie prípustné proti každému rozhodnutiu (aj uzneseniu), ak

a/ sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b/ ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania, c/ účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený, d/ v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e/ sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný, f/ účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, g/ rozhodoval vylúčený sudca alebo bol súd nesprávne obsadený, ibaže namiesto samosudcu rozhodoval senát. Existencia niektorej z vyššie uvedených väd však dovolacím súdom nebola v konaní zistená.

Treba uviesť, že z hľadiska § 237 O.s.p. sú právne významné len tie procesné nedostatky, ktoré vykazujú znaky procesných väd taxatívne vymenovaných v písmenách a/ až g/ tohto ustanovenia. Iné vady, i keby k nim v konaní došlo a prípadne aj mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, nezakladajú prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia. Z hľadiska posúdenia existencie niektorej z procesných väd v zmysle § 237 O.s.p. ako dôvodu, ktorý zakladá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, nie je pritom významný subjektívny názor účastníka, že v konaní došlo k takejto vade, ale len jednoznačné, všetky pochybnosti vylučujúce zistenie, že konanie je skutočne postihnuté niektorou z taxatívne vymenovaných väd.

Žalovaná v dovolaní tvrdila, že postupom odvolacieho súdu jej bola odňatá možnosť konať pred súdom v zmysle ustanovenia § 237 písm. f/ O. s. p. tým, že jej nebolo umožnené predložiť budúce rozhodnutie najvyššieho súdu v inej veci.

Odňatím možnosti konať pred súdom sa rozumie postup súdu, ktorým znemožnil účastníkovi konania realizáciu tých procesných práv, ktoré mu Občiansky súdny poriadok dáva (napr. právo na doplnenie alebo opravu nesprávneho, neúplného alebo nezrozumiteľného podania, právo zúčastniť sa pojednávania, robiť prednesy, navrhovať dôkazy, vyjadrovať sa k vykonaným dôkazom, vykonávať svoje práva a povinnosti prostredníctvom zvoleného zástupcu, právo na presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia, právo na rešpektovanie účinkov právoplatnosti rozhodnutia a pod.).

Vada konania vymedzená v citovanom ustanovení § 237 písm. f/ O. s. p. je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručujú v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj

čl. 46 a nasl. Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (oznámenie ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.).

Podľa názoru dovolacieho súdu nemožno v prejednávanej veci o takomto porušení hovoriť. Hoci žalovaná namietala vadný procesný postup odvolacieho súdu, v skutočnosti spochybňovala jeho právny záver o neexistencii dôvodu na prerušenie konania. Namietala teda nesprávne právne posúdenie veci v otázke, či je potrebné prerušiť konanie. Touto otázkou by sa však dovolací súd mohol zaoberať, len ak by dovolanie bolo prípustné. O taký prípad však nešlo, keďže odňatie procesných práv žalovanej zo spisu nevyplýva a prípadné nesprávne právne posúdenie veci samo o sebe prípustnosť dovolania nezakladá.

K odňatiu možnosti žalovanej konať pred súdom nemohlo dôjsť ani samotným rozhodnutím odvolacieho súdu, pretože to vylučuje samotná povaha tohto rozhodnutia, ktoré vo svojich dôsledkoch znamená povinnosť súdu prvého stupňa pokračovať v konaní. V pokračujúcom konaní bude mať žalovaná možnosť uplatňovať všetky svoje procesné práva, vrátane práva namietat právny základ uplatneného nároku, predkladať dôkazy a to aj s prípadným využitím riadnych alebo aj mimoriadnych opravných prostriedkov.

Dovolací súd napokon dopĺňa, že vo veci, kvôli ktorej sa žalovaná domáhala prerušenia konania, už bolo rozhodnuté rozsudkom Najvyššieho súdu z 30. septembra 2014 sp. zn. 2 Cdo 229/2013, ktorým bolo dovolanie žalovanej zamietnuté. Dôvod prerušenia, ktorého sa domáhala žalovaná v tejto veci, teda odpadol.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie žalovanej podľa § 243b ods. 5 O. s. p. v spojení s § 218 ods. 1 písm. c/ O. s. p. odmietol ako smerujúce proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O. s. p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O. s. p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože trovy žalobcov pozostávajúce z odmeny ich právneho zástupcu za vyjadrenie k dovolaniu nepovažoval za účelné na bránenie práva. V preskúmvanej veci mohla byť totiž prípustnosť dovolania daná len existenciou niektorej z procesných väd, vyplývajúcich z ustanovenia § 237 O. s. p., ktoré dovolací súd skúma bez ohľadu na stanoviská účastníkov konania.

Toto rozhodnutie bolo prijaté senátom Najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 28. novembra 2014

JUDr. Rudolf Č i r ě, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Pudmarčíková